

genezingen

Door: J.P. Van der Wolf

gaven van genezingen

Er zijn geweldige beloften door Jezus gegeven. Beloften om te kennen...om te gebruiken...

*“...er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt. Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen. Want door de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken, en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest; aan de een geloof door dezelfde Geest en aan de ander **gaven van genezingen** door die ene Geest; aan de een werking van krachten, aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen. Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil”. (1 Cor. 12:4-11)*

Ziekte...en genezingen. Hoe kijken we daar tegenaan?

Is ziekte altijd van satan? Werk van demonen? Is ziekte soms van God...omdat Hij ons iets wil leren of als tuchtiging? Is ziekte iets wat in ons lichaam, dat door de zondeval aan de “vergankelijkheid” onderworpen, inbegrepen is?

Is ziekte van God?

God heeft de ziekte nooit gewild. In die zin is ziekte absoluut niet van God. God heeft geen planken vol met de meest afgrijselijke ziekten liggen om uit te delen. Wij hebben een goede God! Ziekte vindt zijn oorsprong niet in God en is nooit door God gewild. Toch komen we in de Bijbel woorden tegen die moeilijk te begrijpen zijn, zoals in Deut. 32:39:

“...ziet nu, dat Ik, Ik het ben...Ik dood en doe herleven, Ik verbrijzel en Ik genees...”

Hebben wij aan de ene kant een God die verbrijzelt en ziek maakt, en aan de andere kant een God van heling en genezing? Want... zo komen we God toch tegen in het Oude Testament?

“...en te middernacht sloeg de Here iedere eerstgeborene in het land Egypte...” (Ex. 12:29).

God deed het. God doodde...

Maakte God niet mensen ziek, zoals Mirjam, de zus van Mozes, met melaatsheid omdat zij rebelleerde tegen het leiderschap van Mozes? (Num. 12:1-10) Deed God dat ook niet bij de knecht van Elisa, Gehasi... (2 Kon.5:27). Zond de Here niet de vurige slangen in de woestijn die de mensen beten zodat velen stierven? Was het de Here niet die het kindje van David en Bathseba sloeg met een ziekte zodat het stierf:

“...En de Here sloeg het kind, dat de vrouw van Uria aan David gebaard had, met een ziekte.” (2 Sam. 12:15)

Hoe stelde de Here David voor de keus, toen hij een volkstelling gehouden had tegen Gods wil in, en koos David voor een ziekte omdat hij liever in de hand van de Here wilde vallen.

“...Dus bracht de Here de pest over Israël”. (2 Sam.24:14)

Maar ook in het Nieuwe Testament kunnen we terugvinden dat er ziekte ontstaat die van God komt, zoals in de gemeente van Korinthe, omdat ze daar verkeerd met het avondmaal omgingen.

“...Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk en er ontslapen niet weinigen.” (1 Cor.11:30)

Maar als ziekte van God kan komen, als God ziekte gebruikt, toelaat, als tuchtiging, kun/mag/moet je die dan bestraffen in Jezus' naam? Of zou er dan niet eerst iets anders moeten gebeuren? Bekering? Schuld belijden? En dan God bidden in Jezus' naam om vergeving en genezing, zoals Jakobus dat zo duidelijk aangeeft?

“Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander uw zonden...” (Jak. 5:14-16)

Kan ziekte van God komen? Als dat kan, dan is niet elke ziekte, of elk ziektegeval op dezelfde manier te benaderen. Dan zal God eerst moeten openbaren wat aan de ziekte ten grondslag ligt. Dan is het niet zo eenvoudig om mee om te gaan. Dan kun je niet in het algemeen stellen, zoals E.W.Kenyon schrijft in zijn boekje “De wonderbare naam van Jezus”:

*Toen Hij ons het recht gaf Zijn naam te gebruiken om zieken te genezen, geschiedde dit opdat wij de volheid van Zijn volbrachte werk zouden laten zien... Het is niet moeilijk genezing te aanvaarden. **Die genezing is ons bezit.** Die naam stelt genezingen tot onze beschikking. Die naam behoort ons toe en in Die naam is **alle** hulp, **alle** overwinning, **alle** kracht en **alle** gezondheid. Streef er niet naar, worstel er niet om, maar neem dit eenvoudig aan. Gebruik die naam met dezelfde vrijheid als waarmee u uw cheque- of giroboekje gebruikt. U hebt geld op de bank. U schrijft een cheque uit zonder op een bijzondere manier te geloven. U bent zich niet eens bewust dat u gelooft. U weet! Hij droeg onze ziekten. Toen Hij opstond, was met alle ziekte afgerekend... Daarom heeft ook de ziekte geen recht op ons en ook satan heeft niet het recht ons enige ziekte op te leggen. Wij zijn vrij!*

Is ziekte van satan?

Alle ziekte, elke aangeboren afwijking, elk gebrek die zich later openbaart in ons, heeft zijn oorsprong in satan. Ziekte is zonde, ofwel het gevolg van de zondeval van de mens.

Maar, is elke ziekte het daadwerkelijke werk van satan, zoals de Bijbel laat zien bij Job?

“...Op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de Here te stellen en onder hen kwam ook de satan... Toen zeide de Here tot satan: Hebt gij ook acht geslagen op mijn knecht Job? Maar de satan antwoordde de Here:... strek daarentegen uw hand uit en tast zijn gebeente en zijn vlees aan - of hij U dan niet openlijk zal vaarwel zeggen! En de Here zeide tot de satan: Zie, hij zij in uw macht... toen ging satan van des Heren aangezicht heen, en sloeg Job met boze zweren...” (Job 2:1-7)

Satan krijgt in dit geval toestemming om Job ziek te maken. Zonder Gods toestemming kon satan Job niet aantasten, of een ziekte geven. En dat kan hij nu nog steeds niet! Nergens in de Bijbel lees ik dat satan de macht heeft om ons onze gezondheid af te nemen. Nergens lees ik dat er griepdemonen, kinkhoestdemonen of kankerdemonen zijn. Wij zijn geen speelbal van satan en zijn demonen. Wij zijn verlore kinderen van God! Satan verleidt ons... satan klaagt ons aan... satan probeert ons tot verkeerd handelen en verkeerde gewoontes aan te zetten zodat Gods zegeningen “geroofd”, en Gods beloften geblokkeerd worden. Satan heeft geen macht meer en zeker niet na het kruis, want:

*“...Hij heeft de overheden en machten **ontwapend** en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.” (Col 2:15)*

Zoek geen tweede oorzaak! Als ziekte een tuchtiging van God is, dan **wéét** je dat. In Egypte wisten ze dat het van God kwam. Mirjam wist het, Gehazi wist het, David wist het, omdat tucht anders niet werkt. Zoek geen tweede oorzaak. In het boekje “Als ’t kwaad goede mensen treft” van Rabijn Harold S. Kushner, las ik een treffend voorbeeld van een tweede oorzaak zoeken en welke diepe gevolgen dat kan hebben.

Een elfjarige zoon van kennissen van mij moest op school een routine-onderzoek van zijn ogen ondergaan, en daarbij werd ontdekt dat hij net bijziend genoeg was om een bril te moeten dragen. Niemand was hier erg verbaasd over. Allebei zijn ouders droegen een bril, evenals zijn oudere zusje. Maar om de een of andere reden was de jongen diep geschokt door dat vooruitzicht, zonder dat hij iemand wilde vertellen waarom. Tenslotte, toen zijn moeder hem op een avond naar bed bracht, kwam het hele verhaal eruit. Een week voor het oogonderzoek had de jongen met twee oudere vriendjes een hoop rommel doorgesnuffeld die een buurman voor de vuilniswagen had buitengezet, en daarbij een exemplaar van Playboy gevonden. Met het gevoel dat ze iets verkeerd deden hadden ze een poosje naar de plaatjes van naakte vrouwen zitten kijken. Toen de jongen een paar dagen later bij het oogonderzoek iets bleek te mankeren en dus een bril nodig had, trok hij daaruit de overhaaste conclusie dat God bezig was hem met blindheid te slaan omdat hij die plaatjes had bekeken.

Daar kun je om glimlachen. Maar hoevelen doen hetzelfde? Een tweede oorzaak zoeken? Dat deden de discipelen immers ook, toen zij aan de Here Jezus vroegen:

“...Rabbi, wie heeft gezondigd, deze, of zijn ouders, dat hij blind geboren is?” (Joh. 9:2)

Het antwoord van Jezus maakt daar dan ook direct een eind aan: “Hij niet en zijn ouders niet...” het gaat hier niet om straf. God wil, in dit door de zondeval aangetaste lichaam, Zijn werk, Zijn grootheid en Zijn genezing openbaar maken.

Satan heeft de macht niet om ons ziek te maken, en om ons op die manier in ons lichaam aan te vallen. Wij kunnen dat wel zelf, door een verkeerde manier van leven, door drugs, drank, verkeerde eetgewoontes,

verkeerde seks en onnodige risico's te nemen en dergelijke. Dan doet satan dat niet maar dan doen we dat zelf. Dan moeten we satan niet bestraffen maar onszelf en stoppen met verkeerde dingen. Wat is de oorzaak van ziekte dan wel?

Is ziekte een eigenschap van ons zondige lichaam?

In de meeste gevallen wel. Ons lichaam is door de zondeval erg aangetast. Erfelijke aanleg is vaak bepalend voor onze gezondheid en levensduur. Dat heeft niets met satan of met tucht van God te maken. Ziekte openbaart zich in ons lichaam, en is niet tegen te houden. Net als de dood, dat het loon is van de zonde. Hoewel de dood is overwonnen door Jezus en de zonde verzoend is, sterven we nog steeds en worden we nog steeds ziek. Zo worden we geboren met bepaalde zwakten in ons lichaam die zich later openbaren. Kunnen die zwakten en ziekten teniet gedaan worden in Jezus' naam? Heeft Jezus ons die macht, mogelijkheid of opdracht gegeven?

Is zieken genezen een opdracht?

Toen Jezus op aarde was, heeft Hij zijn discipelen wel met deze opdracht erop uit gestuurd:

*“Gaaf en predikt en zegt: Het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. **Geneest zieken**, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.”* (Matth. 10:7,8)

Die bediening hoorde bij het openbaar maken van de komst van de Messias. Daar waren de wonderen voor bedoeld. Dat de mensen de Messias zouden herkennen, zoals beloofd was. Die bedoeling vat Johannes aan het eind van zijn evangelie samen met de woorden:

*“...Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen van zijn discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar **deze zijn geschreven, opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn naam.**”* (Joh. 20:30,31)

Johannes heeft 'maar' zeven wonderen beschreven en zegt dat dat genoeg is om te geloven.

- 1) Het veranderen van water in wijn te Kana. (2:1-11)
- 2) De genezing van de zoon van de hoveling. (4:46-54)
- 3) De genezing van een verlamde. (5:1-15)
- 4) De spijziging van de vijfduizend. (6:1-14)
- 5) Het lopen over het water. (6:15-21)
- 6) De genezing van de blinde man. (9:1-7)
- 7) De opwekking van Lazarus uit de dood. (11:1-44)

Waarom halen wij alleen de wonderen van genezing eruit om de macht van Jezus te laten zien? Waarom verheffen wij alleen dit teken, het wonder van genezing, om voort te zetten in Zijn naam? Waarom niet de vermenigvuldiging van het brood? Wat zou dat een getuigenis en oplossing zijn voor zoveel kinderen van God in Afrika!

En hoe duidelijk kunnen we in het evangelie zien dat Jezus **niet** gevolgd wil worden om de tekenen en wonderen! Dat het Hem **niet** om de wonderen gaat maar om de werkelijke reden van Zijn komst: het redden voor het eeuwige leven. Hoe vaak heeft Jezus juist verboden om te getuigen, of te vertellen van het wonder dat Hij deed?

- *“...en terstond werd hij rein van zijn melaatsheid. En Jezus zeide tot hem: Zie toe, dat gij het aan niemand zegt...”* (Matth. 8:4)
- *“...en hun ogen gingen open. En Jezus verbood hun ten strengste en zeide: Ziet toe, niemand mag dit weten...”* (Matth. 9:30)
- *“...en velen volgden Hem en Hij genas hen allen, en Hij verbood hun ten strengste Hem bekend te maken...”* (Matth. 12:16)
- *“...en zijn oren werden geopend en terstond werd de band zijner tong los en hij sprak goed. En Hij gebod hun het niemand te zeggen...”* (Mark. 7:36)
- *“...en haar ouders stonden versteld, maar Hij verbood hun tot iemand te spreken over hetgeen geschied was...”* (Luk. 8:56)

Hij is niet gekomen om ons lichaam te genezen, maar om de mens te verzoenen met God. En dat evangelie, die boodschap wil Hij onderstrepen met tekenen en wonderen, wanneer Hij dat wil en op Zijn manier.

(en...waarom zou de ziekte van ons lichaam wel opgeheven worden door Zijn overwinning aan het kruis...en een bril moeten dragen, gaatjes in je kiezen, kaal worden en de dood niet?)

Als Jezus later, voordat Hij naar de hemel gaat, de discipelen de wereld instuurt, dan draagt Hij hen niet op de ziekenhuizen binnen te gaan om mensen te genezen. Zijn opdracht is:

“...Gaat dan henen, maakt alle volken tot Mijn discipelen en doopt hen...en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.” (Matth. 28:19)

Jezus heeft ons daarin zeker alle mogelijkheden gegeven, maar alleen Markus noemt het:

*“...Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; **op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden**... zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen die erop volgden.” (Markus 16:17-20)*

Maar niemand zal overal en altijd slangen opnemen. Niemand zal altijd en overal dodelijke dingen drinken terwijl het wel zo gezegd wordt. Dat doe je alleen als je weet dat God dat wil, als Gods Geest je daartoe dringt. Is het met genezingen dan anders?

Jezus kwam om ons te redden. Hij is gekomen om in onze plaats te sterven, om de macht en de gevolgen van de zondeval te verbreken en om ons met God te verzoenen, om ons door de dood heen te trekken het eeuwige leven in. Niet om het voor hen die geloven het leven hier te verbeteren of aangener te maken. De gevolgen van de zondeval blijven in deze wereld, en in ons leven zichtbaar, ook al heeft Jezus dit alles overwonnen. Ons lichaam is en blijft aan de **gevolgen** van de zondeval onderhevig.

In Zijn striemen?

Maar wat doen we dan met die ingrijpende profetie, die machtige voorzegging van Jesaja?

“...Nochtans, onze ziekten heeft Hij op zich genomen, en onze smarten gedragen...” (Jesaja 53:4)

Zijn deze woorden zo uit te leggen dat Hij **al** onze ziekten op zich genomen heeft zodat wij daar vrij van zouden zijn? Zodat wij nooit meer ziek zouden zijn? Is dit een tekst die we naar ons toe mogen trekken en recht aan mogen ontleen? Dat geloof ik niet...

Jesaja profeteerde over de komende Messias. Hij profeteerde over wat **de messias** zou doen, hoe **Hij** zich zou openbaren. En zo heeft Hij dat gedaan en deze profetie vervuld:

*“...en Hij dreef de geesten uit met Zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen, **opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zeide: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.**” (Matth. 8:16,17)*

Jezus is gekomen om de eeuwige gevolgen van de zondeval te doorbreken, om ons daarvan te genezen. Hij is gekomen om onze zwakheden, onze ziekten **aan het kruis** te brengen! Daar heeft Hij die zwakheden, ziekten, dood van zijn kracht beroofd, zodat het geen eeuwige gevolgen meer zou hebben. Daarom gaan Gods woorden in Jesaja 53 verder met:

*“...**om onze overtredingen** werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheid verbrijzeld, de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, en **door Zijn striemen is ons genezing geworden.**”*

Dit vers – in deze context – gaat over het verzoenende werk van Jezus. Deze woorden gaan over het herstel van onze “verziekte”, zondige natuur, onze overtredingen, onze ongerechtigheid. Die kwam Hij herstellen.

Het Hebreeuwse woord, hier in Jesaja vertaald met “genezing”, is **“rapha”** dat een veel bredere betekenis heeft. Veel meer de algemene betekenis van “herstellen”, in welk opzicht dan ook. Jesaja gebruikt dit woord **“rapha”** 6 keer, maar **geen enkele keer** voor lichamelijke genezing, maar uitsluitend voor “geestelijke” genezing. Voor herstel van relatie:

*“...opdat het met zijn ogen niet zie en met zijn oren niet hore en opdat zijn hart niet versta, zodat het zich niet bekere en **genezen** worde...” (Jesaja 6:10)*

Dat heeft niets te maken met ziekte en gezond worden van het lichaam. Deze vorm van “genezen” vinden we vaak terug in het Oude Testament en zou beter vertaald kunnen worden met herstel, en genezing naar God toe. Precies zoals alle andere teksten in Jesaja:

- “...zo zal de Here Egypte geducht slaan en **genezen** en zij zullen zich tot de Here bekeren...” (Jesaja 19:22)
- “...op de dag, waarop de Here de breuk van zijn volk verbindt en de toegebrachte wonde **geneest**.” (Jesaja 30:26)
- “...Zijn wegen heb Ik gezien, doch Ik zal het **genezen**, het leiden.” (Jesaja 57:18)
- “...vrede voor hem die verre, en voor hem die nabij is, zegt de HERE; en Ik zal hem **genezen**.” (Jesaja 57:19)

Zo is het ook met de vaak aangehaalde tekst:

“...de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons **genezing** geworden.” (Jesaja 53:5)

Op dezelfde wijze vinden wij onze verlossing, ons herstel met God, in de striemen van Jezus' lijden en heeft deze tekst niet direct iets te maken met de genezing van ons lichaam. Ook in andere delen van de Bijbel wordt het op deze manier gebruikt, zoals bijvoorbeeld in Psalm 147:3

“...Hij **geneest** de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden.”

Of zoals Ezechiël “**rapha**” gebruikt als hij het heeft over die geweldige tempelbeek die komt:

“...dit water stroomt naar de oostelijke landstreek en komt in de zee zodat haar water **gezond** wordt.” (Ezech. 47:8)

In de Griekse vertaling van de Tenach - het Oude Testament - de “*Septuaginta*”, wordt het Hebreeuwse woord “**rapha**” vertaald met het Griekse woord “*iaomai*” en heeft dezelfde brede betekenis van herstellen en gezondmaken. Zo vinden we het citaat van Jesaja 6:10 in het Nieuwe Testament aangehaald en vertaald terug:

“...opdat zij niet zien met hun ogen, en met hun oren niet horen, en met hun hart niet verstaan en zich bekeren, en Ik hen zou **genezen**.” (Matth. 13:15)

Diezelfde gedachte blijkt ook uit de woorden van Petrus als hij Jesaja 53:5 aanhaalt en schrijft

“...die zelf onze zonden in Zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij **genezen**.” (1 Petr. 2:24)

Het zou de tekst van Petrus volledig uit het verband trekken als deze laatste woorden zouden gaan over lichamelijke genezing. Door Zijn striemen, door Zijn lijden aan het kruis, zijn wij hersteld in de relatie met God en zullen wij (eeuwig) leven! In het Nieuwe Testament hebben we schijnbaar zoveel meer moeite met diepere, andere vormen van genezing dan lichamenlijk. In onze NBG-vertaling van Lukas 4:18 laten we het maar helemaal weg, in tegenstelling tot de Statenvertaling; waar Jezus uit de boekrol van Jesaja voorleest:

“...omdat Hij Mij gezalft heeft; om het evangelie te verkondigen aan armen, om te **genezen gebrokenen van hart**, te verkondigen vrijlating aan gevangenen...”

Heb geloof dat Jezus óók ons lichaam kan genezen. Jezus geneest! Ook lichamelijke genezing is inbegrepen in Zijn verlossende werk, ook al is ons lichaam nog steeds niet bevrijd van de vergankelijkheid zoals blijkt uit Romeinen 8: 22,23:

“...van de dienst aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden...want wij weten dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht...en niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.”

Ook wij zuchten in ons lichaam... Maar in dat zuchten hebben wij Jezus! Hij heeft onze “genezing”, ons herstel in de verzoening met God gerealiseerd en wil dat onderstrepen met tekenen en wonderen. Toen deed hij dat en nu nog steeds. Die opdracht gaf Hij Zijn discipelen, toen en nu.

“gaat en predikt. **geneest** zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.” (Mattheüs 10:8)

Jezus gebruikt hier het Griekse woord “*therapeuo*” hetgeen betekent: verzorgen, behandelen. Die opdracht geldt nog steeds. Jezus geeft ons die mogelijkheid om in Zijn naam zieken de handen op te leggen en te zalven met olie.

Hoeveel woorden zijn vertaald met “genezen”? Teksten die zo makkelijk gebruikt worden om de mening dat genezing een “recht” is te onderbouwen. Maar wat wordt er dan wel precies bedoeld?

καλως “*kalōs*” betekent: goed, terecht, mooi...waarbij het om de **toestand** gaat. En de enige tekst waarbij dit woord vertaald wordt met “genezen” is in Marcus 16:18, waar Jezus die opdracht geeft om op zieken de handen te leggen en zij zullen goed af zijn.

“...op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen **genezen** worden.”

Dat woord wordt o.a. ook gebruikt in Marcus 7:9 en 12:28 waar het absoluut niets met genezing te maken heeft.

θεραπευω “*therapeuō*” betekent: verzorgen, behandelen, waarbij het om de **handeling** gaat, het handelend optreden, zoals gebruikt wordt o.a. in Marcus 6:13:

“...zij dreven vele boze geesten uit en zalfden vele zieken met olie en **genazen** hen.”

Het geeft vooral de handeling aan zoals het zalven of de handoplegging die tot genezing leidt.

ἰαομαι “*iaomai*” betekent: herstellen, gezond maken, waar het om het **resultaat** gaat, het te bereiken doel, zoals in Marcus 5:29:

“...en zij bemerkte aan haar lichaam, dat zij van haar kwaal **genezen** was.”

Hetzelfde woord staat in Handelingen 28:27, een aanhaling uit Jesaja, waar het niets met lichamelijke genezing te maken heeft, maar met herstel van relatie tot God.

σωζω “*sōizō*” betekent: verlossen, redden, behouden, waarbij het meer om bevrijden en verlossen gaat dan om genezen, zoals het vertaald wordt in Lukas 8:36:

“...die het gezien hadden, verhaalden hun, hoe de bezetene **genezen** was”.

Maar een bezetene wordt niet “genezen”. Het is geen ziekte. Het is een hele slechte vertaling hier. En waarom wordt dit woord niet met “genezen” vertaald in Marcus 5:23 en 28 maar met “behouden worden”?

“...en leg haar de handen op, dan zal zij **behouden worden** en in leven blijven.”

Datzelfde woord “*sōizō*” wordt ook gebruikt in een veel aangehaalde genezingstekst:

“...en allen, die Hem aanraakten, werden **gezond**.” (Markus 6:56)

Gaat het hier om lichamelijke genezing of om gered worden, behouden worden? Jezus aanraken gaat zoveel verder dan genezen worden in ons lichaam.

Hoe voorzichtig moeten we zijn als we proberen onze visie te onderbouwen met bijbelteksten? Maar zeker vanuit Jesaja 53:5 mogen we niet beweren, dat iedereen, in alle gevallen genezing kan claimen. Jezus' offer aan het kruis geeft ons een nieuwe geest, maar nog geen nieuw lichaam. Ik geloof in genezingen. Maar onderbouw het niet met verkeerd uitgelegde teksten! Als God genezen wil, grijp het! Grijp die kans! Ga staan in het geloof en ga ervoor en zeker als God de “gave van geloof” geeft in die situatie. Wat wil God? Wanneer wil God het? Hoe wil God het? Handoplegging... zalven met olie.. bestraffen... ?!

Gaven van genezingen!

Een gave van de heilige Geest welke nooit “onze” gave zal zijn. God wil in ons, door middel van de heilige Geest, Zijn gaven, Zijn kracht, Zijn grootheid laten zien. God wil Zijn woord van redding onderstrepen en bevestigen door tekenen en wonderen.

“...en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden.” (Markus 16:20)

De discipelen predikten en de Here deed de tekenen en wonderen. Dat wil God nog steeds! Ook nu! Gaven van genezingen is er een van. Gaven staat er in meervoud! Zijn er meer dan? Zijn er verschillende gaven?

Specialisatie in de genezing van benen, de ander van hernia's en een derde in hartkwalen? Maar als Paulus hier Gods mogelijkheden ofwel Gods gaven opsomt, dan zegt hij heel nadrukkelijk: "...aan de **ander** ...", dat is enkelvoud. Hij schrijft niet aan "anderen". Maar wel **gaven** van genezingen. Elke genezing is een gave op zich.

In Paulus zelf werkte de heilige Geest met gaven van genezingen en daarin bevestigde en onderstreepte God de prediking. In Paulus kon de heilige Geest Zijn gaven kwijt:

"...en er woonde te Lystra een man, die geen macht had over zijn voeten, verlamd van de schoot zijner moeder aan, die nooit had kunnen lopen. Deze man luisterde naar Paulus, wanneer hij sprak, en Paulus keek hem scherp aan en zag, dat hij geloof had om genezing te vinden, en hij zeide met luider stem: Ga recht op uw voeten staan! En hij sprong overeind en liep heen en weer." (Hand. 14:8-10)

Ondanks dat de heilige Geest door Paulus heen kon werken, kon Paulus niet elke zieke die hij tegenkwam genezen. Daar is de Bijbel heel eerlijk in.

- *"...Epafroditus... die uw afgevaardigde was om mij te helpen in hetgeen ik nodig had... Immers, hij was vol verlangen naar u allen en ook in zorg, omdat hij gehoord hadt, dat hij ziek was. Hij is ook ziek geweest, de dood nabij..." (Fil.2:25-27)*
- *"...en Trofimus heb ik ziek achtergelaten te Miléte..." (2 Tim.4:20)*

Het was net zoals in onze tijd, dat niet iedere zieke waarmee gebeden wordt, geneest. Wanneer God geneest, dan is dat een gave, en niet een recht. God heeft Zijn gave aan ons gegeven om onder de leiding van de heilige Geest deze te gebruiken....**en dat wil God nog steeds!**

Dat moment moet je in geloof durven pakken. Openstaan voor de heilige Geest, voor de stem van God. Soms is het een kwestie van horen en gehoorzamen. Wij waren een weekend weg met één stel van onze kinderen en kleinkinderen. En zaterdag werd Tim ziek. De hele dag wat huilerig en koortsig. Totdat we zagen dat hij een enorme oorontsteking had. Ik zei toen dat we zo de nacht niet in konden en dat er een dokter gewaarschuwd moest worden. En terwijl ik dat zei "hoorde" ik mijn vrouw denken. Terwijl ik met die kleine jongen op m'n arm rondliep, een klein warm hoofdje tegen me aan, worstelde ik met God en met m'n geloof.

"...Heer, U kunt het... wil U deze kleine jongen aanraken, hem genezen!...Heer, wat wilt U?"

En toen sprak God tegen me: "*Blaas twee keer in zijn zieke oortje*". Voorzichtig keek ik om me heen of niemand het zag. En omdat hij toch al zo bij mij was kon ik er makkelijk bij. Twee keer blazen, in Jezus' naam... en ik kon hem neerzetten! Over! Genezen! Een wonder, méér op grond van horen en gehoorzaam zijn dan op grond van geloof.

Door bidden, bevelen...

Soms is een gebed voldoende. Is het genoeg om alleen de woorden die de heilige Geest ingeeft uit te spreken, te bevelen dat de ziekte moet verdwijnen in Jezus' naam, zoals Hij ook deed:

"...zeide Hij tot de verlamde: Tot u zeg Ik, sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis. En onmiddellijk stond hij voor hun ogen op..." (Lukas 5:24)

Of zoals Petrus en Johannes deden in hun ontmoeting met de verlamde bij de tempelpoort:

"...Petrus zeide: Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u; in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër: Wandel!" (Hand. 3:6)

Door zalven met olie

Nergens in de Bijbel staat dat Jezus dat deed, zalven met olie. Maar Hij gaf die opdracht wel aan zijn discipelen toen Hij ze twee aan twee uitzond:

"...en zij vertrokken en predikten, dat zij zich zouden bekeren. En zij dreven vele boze geesten uit en zalfden vele zieken met olie en genazen hen." (Mark. 6:13)

Zalven met olie is een teken van het lichaam brengen onder de zalving, ofwel de werking van de heilige Geest. De olie die gebruikt wordt bij genezing is een gewone olijfolie en heeft niets te maken met de heilige zalfolie uit het Oude Testament, waarmee in Gods opdracht, de tabernakel en alles wat daarin was, en ook de priesters, geheiligd werden. Daarvan heeft God gezegd:

“...dit is voor Mij een heilige zalfolie van geslacht tot geslacht. Op het lichaam van een mens zal zij niet uitgegoten worden, en volgens deze bereidingswijze moogt gij niets soortgelijks maken: zij is iets heiligs, heilig zal zij u zijn. De man die iets soortgelijks zal bereiden en iets daarvan op een onbevoegde laat komen, zal uit zijn volks- genoten uitgeroeid worden.” (Ex. 30:22-33)

De apostelen hebben deze opdracht tot zalven met olie doorgezet, zoals blijkt uit de briefje van Jakobus.

*“...is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken, en hem **met olie zalven** in de naam des Heren.” (Jak. 5:14)*

En toch wijst het in Jakobus 5 naar een speciale zalving zoals uit het vervolg blijkt.

*“...en het gelovige gebed zal de lijder **gezond** maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij **genezing** ontvangt.”*

Hier staat, dat het gebed de lijder zal **verlossen** (Gr. *soizo* = *behouden, redden, verlossen*). Het staat ook zo in één geheel met de zonden genoemd, met het belijden... het bidden en de genezing die dan volgt. Als we dát doen, dan zal hij **herstel** (Gr. *iaomai*) ontvangen in zijn lichaam en in zijn relatie met God. **ALS** ziekte een oorzaak heeft in zonde, of als een tuchtiging van God, dan volgt absoluut op belijden en gebed de genezing.

De zalving met olie is geen wondermiddel dat genezende kracht heeft. Dat blijkt immers uit het vervolg, waar Jakobus heel duidelijk aangeeft hoe het werkt:

*“...en het **gelovige gebed** zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten.” (Jak. 5:15)*

De zalving met olie is een uiterlijk teken waarmee iemand onder de werking van de heilige Geest gebracht wordt... omdat het Zijn gaven zijn.

En Hij weet wat er aan de hand is en wat ons mankeert. Soms is het niet eens nodig om de ziekte bij naam te noemen en die te bevelen het lichaam los te laten. Ik denk aan George. In een gebedssamenkomst had ik een uitnodiging gedaan: Kom tot Jezus! Kom met je nood en laat met je bidden, je brengen onder de zalvende werking van de heilige Geest. Laat je zalven met olie. Onder hen die kwamen was George. Ik heb niet eens gevraagd waarvoor hij kwam. Gods woorden kwamen vanzelf onder de zalving met olie. En op dátzelfde moment, voelde hij de warmte en de kracht van Gods genezing door zijn been heentrekken. George had een verbrijzelde knie gehad die hij niet goed meer kon gebruiken en waarop hij afgekeurd zou worden. God wist dat en God heeft hem in Jezus' naam aangeraakt en genezen.

Door handoplegging

Dat zien we Jezus wel vaker doen. Hij raakt de zieke aan, door Zijn handen op hen te leggen. Het is een teken van zegening... van iets opleggen... van iets overdragen op de ander. Zoals het ook telkens gebeurde met de doop in de heilige Geest, die op dezelfde manier werd overgedragen:

*“...toen **legden zij hun de handen op** en zij ontvangen de heilige Geest.” (Hand. 8:14-17)*

Als Jezus met zieken geconfronteerd wordt, dan legt Hij hen dikwijls de handen op en beveelt genezing in Zijn autoriteit. Hij legt de zieke, het zieke lichaam, Zijn wil op... draagt Zijn macht en kracht over op die ander, de macht die Hij van God gekregen heeft.

*“...Hij **legde ieder van hen afzonderlijk de handen op** en genas hen.” (Luk. 4:40)*

Dat mochten Zijn discipelen overnemen... ze mochten datzelfde doen in Zijn naam, in Zijn autoriteit, in Zijn macht.

*“...als teken zullen deze dingen de gelovigen volgen:... in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven... op zieken **zullen zij de handen leggen** en zij zullen genezen worden.” (Markus 16:17,18)*

En de discipelen hebben het toegepast, in Jezus' naam. Zo deed Ananias het bij Paulus:

*“...en hij **legde hem de handen op** en zeide: Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden en terstond vielen hem als schubben van de ogen en hij kon weer zien.” (Hand. 9:17,18)*

Zo zien we het Paulus later in zijn bediening doen:

*“...dat de vader van Publius met ingewandskoorts te bed lag; en Paulus ging tot hem en deed een gebed, en hij **legde hem de handen op** en genas hem.” (Hand. 28:8)*

Het opleggen van handen is het, in Jezus' naam, overdragen van gezag, van autoriteit en macht maar vraagt ook om inzicht en toestemming, ofwel de leiding van de Heilige Geest.

“...leg niemand overijld de handen op..” (1 Tim.5:22)

Dat geldt voor het bevestigen van oudsten, zoals hier bedoeld in 1 Timoteüs, maar ook voor de dienst van genezingen. Hoe wil God werken? Hoe ervaren we Gods leiding tot het opleggen van handen.

We waren ergens op vakantie op een camping. Het was warm en al donker, waardoor onze jongens nog buiten speelden. Achter elkaar aan jagen in het donker. In een verwoede poging om te ontsnappen aan zijn broer, sprong Christiaan over een muurtje terwijl hij niet gezien had dat er een waslijn boven gespannen was. Het gevolg was dat hij achterover met zijn hoofd op het muurtje klapte. een gapend gat in z'n hoofd, bloed overal. en dat 's avonds laat ergens op een camping. Zo kwamen ze onze caravan binnen. En dan? Hoe voelde ik Gods uitdaging, toen..in dát geval. Hoe drong de heilige Geest aan om in geloof te doen wat de Bijbel leert. En ik heb m'n jongen meegenomen naar zijn slaapkamertje, hem de handen opgelegd in Jezus' naam, en hem in bed gestopt. De volgende morgen. niets meer te zien. Slechts een klein bruin streepje van twee centimeter als aandelen van Gods handelen.

Hoe zal in alle gevallen de heilige Geest ons moeten leiden. Wat wil God op dat moment doen? Bidden? Bevelen? Zalven met olie? Handoplegging?

Door bestraffen of uitdrijving

Boze geesten moeten uitgedreven worden. Daar moet je niet om bidden, en daar moet je zeker niet de handen opleggen of zalven met olie... Daarvoor moet je in Jezus' naam bevelen dat zij uitgaan. En soms zal dit een proces zijn van vasten en bidden, zoals Jezus aangeeft:

“...dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten.” (Mattheüs 17:21)

Mensen kunnen in meer of mindere mate bezet zijn door boze geesten, door demonen, door alle mogelijke oorzaken. En soms kan dat een ziektebeeld geven, zoals hier deze “maanzieke” jongen. Dan zien we Jezus op een heel andere manier met ziekte omgaan, nl. dan **bestraft** Hij, niet de ziekte (!), maar de boze geest er achter.

“...maar Jezus bestrafte de onreine geest en Hij genas de knaap.” (Lukas 9:42)

Datzelfde gebeurt bij de schoonmoeder van Petrus die door zware koorts bevangen was.

“...en Hij ging aan het hoofdeinde staan en bestrafte de koorts..” (Lukas 4:39)

Het Griekse “*epi-timao*” betekent niet zozeer vermanend toespreken, maar heeft de intentie van straf vaststellen, beboeten, onderwerpen aan gezag. Als Jezus de storm op het meer “bestraft” dan spreekt Jezus de boze geesten aan die (in dat geval) de storm veroorzaakten.

Maar mensen kunnen ook geestelijk ziek zijn...terwijl dat niets te maken heeft met demonen of met bezet zijn. Hoe belangrijk is daarom “het onderscheiden van geesten”...een gave van de heilige Geest?!

Onmisbaar...

De gave van kennis, van wijsheid...de gave onderscheid, van openbaring...zijn **ONMISBAAR** bij genezingen. God moet duidelijk maken **óf** Hij het wil, en **hoé** Hij het wil en **wannéér** Hij het wil. God moet immers inzicht geven of ziekte te maken heeft met zonde en met tucht, of met verkeerde gewoontes waarvan men zich moet bekeren? Zegt Jezus Zelf niet:

“...Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo.” (Joh.5:19)

Als Jezus...**zó** afhankelijk was in het uitoefenen van Zijn bediening, hoeveel meer zullen wij afhankelijk moeten zijn van Hem? De **gaven van genezingen** kunnen alleen onder de leiding van de Heilige Geest zichtbaar worden en staan niet los van de andere gaven

En als iemand niet geneest?

De genezing, het herstel...de redding, het opheffen van alle gevolgen van de zondeval ligt in Zijn striemen. Maar houdt dat in dat iedereen gered wordt?.. dat iedereen genezen wordt? Nee! God wil dat iedereen gered wordt en toch gebeurt dat niet. Ondanks dat Jezus dáár voor gekomen is en niet zozeer om ons lichaam te genezen of om ons een lang leven te geven op aarde. Gods doel is anders: het is op de hemel, de eeuwigheid gericht.

Wil God dat wonder van genezing doen? En dan moeten we die vraag niet omdraaien: dus God wil dat ik ziek ben. Nee!!!! Maar we zijn door-en-door ziek, geestelijk en soms ook lichamelijk, dat is het gevolg van de zondeval en het is niet altijd Gods wil om dat **nu** op te heffen. Hij heeft beloofd, dat Hij onze prediking zou bevestigen, dat tekenen en wonderen ons zouden volgen. Maar...mag God "nee" zeggen, zoals Hij bij Paulus deed?

"... driemaal heb ik de Here hierover gebeden... en Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg..." (2 Cor. 12:9)

Zien we dat niet in Paulus' zieke medewerkers, die hij moet achterlaten op zijn zendingsreis?

Wil God dat dan?

Kan lijden...kan ziekte...de (toelatende) wil van God zijn, zoals Petrus dat schrijft?

"...Laten derhalve ook zij, die naar de wil van God lijden, hun zielen aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goede doende." (1 Petr.4:19)

Heeft dat alleen betrekking op het lijden van vervolging, omdat lijden door ziekte nooit Gods' wil kan zijn? Is het lijden door vervolging dan wel naar "Gods' wil"?

God wil de ziekte niet..en toch is deze in de schepping gekomen.

God wil het lijden niet..en toch zegt Hij dat wij vervolgd zullen worden en moeten lijden.

God wil niet dat een mens verloren gaat, en toch gaan er velen voor eeuwig verloren.

God heeft **al** het lijden niet gewild! Maar het is toch gekomen...door de zondeval in deze wereld. God laat het lijden toe door vervolging en God laat soms ook het lijden toe door ziekte, door afwijkingen en door ongelukken. En Hij laat onze omstandigheden, ook ziekte, in Zijn plan passen, die Hij dan ook laat meewerken ten goede. God maakt ook dát tot een getuigenis en daartoe **wil** Hij het lijden gebruiken. Maar..ik geloof in genezing! Ik geloof in een God van genezing, in Jezus' naam!

En sommige teksten dan?

Er zijn teksten die op zichzelf gezien een gedachte van genezing zouden rechtvaardigen, zoals

"...alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft." (Mark.9:23)

Dat zegt Jezus, als die vader bij Hem komt en vraagt: "maar als gij iets doen **kunt**, help..." En dat wil Jezus corrigeren...want Jezus vraagt meer!

*"...Jezus zeide tot hem: "Als Gij kunt?! Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft." Mogelijk...als er geloof is dat Jezus het **kan** doen als Hij dat wil.*

Een heel moeilijk, ingrijpend tekstgedeelte vinden we in het onderwijs dat Jezus geeft:

*"...en in zijn hart niet zou twifelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden. Daarom zeg ik u, **al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden.**" (Mark.11:22-24)*

Is dat wat Jezus duidelijk wil maken? Dat, ook al merk je nog niets...dat je **geloven moet dat je het ontvangen hebt**...en dat je het daardoor gebeuren **zal**...? Ongeacht wat het is. Krijg je **alles** wat je begeert?

Dan is een opnieuw geboren kind van God...nooit meer ziek. Dan is er geen pijn meer...geen lijden...geen alleen-zijn...geen kinderloosheid...geen verdriet... Dan heb je geen bril meer nodig en geen vullingen in je kiezen.... Dan wordt je niet langer ouder doordat cellen in je lichaam afsterven. Dan is een kind van God nooit werkloos nooit verlaafd, kent geen armoede, krijgt nooit een ongeluk, komt nooit om bij een natuurramp. Nee, je krijgt niet alles wat je begeert en God houdt niet alles, wat Hij in wezen niet wil, uit je

leven weg. En dan weer niet omdraaien door te zeggen: Dus God wil de ziekte? Nee, dat wil God niet, net zomin als de zonde, vervolging, aids, honger en rampen. Maar ze zijn er wel! En het zal er blijven in de wereld en in onze levens, totdat Jezus terugkomt. De gevolgen van de zondeval blijven zichtbaar in onze levens, ook al heeft Jezus overwonnen. Maar **áls** het Gods wil **is**, waar je om bidt...wat je begeert, dan mag je...dan moet je...dan kun je ook geloven dat Hij het doen zal...dat je het ontvangen hebt!

*“...dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, **indien wij iets bidden naar Zijn wil**, ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij bidden, weten wij, dat wij de beden verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden.” (1 Joh. 5:14,15)*

Het is haast dezelfde tekst...woordelijk naar Jezus, met dat ene aanvullende aspect: **Zijn wil**. En daar draait het om. Alleen de Heilige Geest kan ons dat laten zien en leiden in Zijn wil. Heel vaak wordt er gezegd, dat **allen** die tot Hem kwamen genezen werden. Zó staat het nergens in de Bijbel. Er staat wel iets anders, nl.

“...en allen, die Hem aanraakten, werden gezond.” (Markus 6:56)

Allen die met hun ziekte tot Hem kwamen en Hem aanraakten, werden gezond. Ten eerste staat daar niet dat zij genezen werden. In het Grieks staat dat zij “verlost” ofwel “gered” werden. (zie blz. 28). Ten tweede is het een Bijbels gegeven dat de Messias zich zó zou openbaren. Door tekenen en wonderen van genezing. Daaraan zou Hij herkenbaar zijn. Dat hoorde bij Zijn bediening in die tijd. Allen die Hem **aanraakten**. Nergens in de Bijbel staat dit als een **belofte**, dat als wij onze zieken in gebed tot Hem brengen dat Hij dan ook **allen** zal genezen. Hij belooft alleen dat Hij onze prediking met tekenen en wonderen zal bevestigen. Ook wonderen van genezing.

Maar er komt ooit een dag van genezing! Een dag van totale genezing, die in Zijn striemen is volbracht...als Jezus komt. En dat is geen zoethoudertje....

Meer heb je niet nodig...en met minder kan je niet toe!

Het **enige** wat Jezus vraagt, en meer niet, is:

*“Geloof je dat ik dit doen **kan** ?” (Matth. 9:28)*

Hij vraagt of je gelooft dat Hij bij machte is..(*dunamai*)...het te doen. Meer vraagt Jezus niet! Alles wat daar bovenuit komt...is onnodig om genezing te ontvangen. Dus **geloven dat Hij het doen zal**, is krampachtig mensenwerk ofde gave van geloof! (1 Cor. 12:9). Dat is een bijzondere gave. Een gave die je niet hebt...maar die je krijgt in bepaalde situaties. Dan geeft de Heilige Geest je geloof, de bovennatuurlijke zekerheid dat Hij het **zál** doen. Die gave zou overbodig zijn als dat geloof “dat Hij het doen **zal**”, normaal van een kind van God verwacht zou mogen worden.

Maar Jezus vraagt niet meer dan: “Geloof je dat Ik het doen **kan**?” En dat geloof ik!